

Världen går en varmare och rikare framtid till mötes!

■ I debattinlägg i LT 50–52/2006 (sidorna 4001–2) och 5/2007 (sidorna 301–2) förespråkas radikala åtgärder för att motverka effekterna av klimatförändringarna. Den senaste rapporten från IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) utmålar också en dystert framtid som världen går till mötes.

Är då verkligen forskarvärlden helt överens? Några av slutsatserna ifrågasätts exempelvis av en grupp klimatforskare (bl a svensken Wibjörn Karlén, professor emeritus i naturgeografi, Stockholms universitet) i rapporten »Independent summary for policymakers IPCC 4th assessment report« [1]. Man har utifrån IPCC-rapporten gjort en egen »summary for policymakers«, sammanställd utan att vara influerad av förhandlingar mellan politiska tjänstemän. Huvudbudskapet är att klimatet blir varmare, åtminstone delvis på grund av människans påverkan, men att IPCC överdriver hur allvarligt läget är.

Man hävdar att IPCC lägger för lite vikt vid andra orsaker till klimatförändring än CO₂-utsläpp som solaktivitet, landanvändning och aerosoler, och att motsägelser finns i fråga om både observerade förändringar och framtida prognoser. De närmaste hundra åren beräknas havsytan stiga 20 cm [1], och inte ett antal meter som sägs i LT 50–52/2006. Alarmistiska påståenden som att Golfströmmen försvinner [2] och att Grönlandsisen snabbt smälter [3] har också visat sig vara utan grund.

Jag tycker att ovanstående och liknande invändningar behöver bemötas och besvaras med större säkerhet innan radikala minskningar av CO₂-utsläppen genomförs. Man bör vara medveten om att sådana åtgärder skulle medföra allvarliga ekonomiska konsekvenser, särskilt för världens fattiga.

Det finns en begränsning vilka ekonomiska resurser mänskligheten har, och klimatförändringarna är inte det enda problemet idag. U-länderna pågas av undernäring och infektionssjukdomar, malaria orsakar 1–5 miljarder insjuknanden och 1–3 miljoner dödsfall varje år, varav 85 procent i Afrika [4]. Notera att det inte alls är säkert att ett varmare klimat skulle öka spridningen av malaria [5].

Vidare är handelsbarriärer oerhört skadliga för Afrikas ekonomi, världens krig orsakar otroligt mänskligt lidande och enorma ekonomiska förluster. Lis-

Foto: IBL

Fokus bör ligga på annat än att minska koldioxidutsläppen, enligt Copenhagen Consensus.

tan på problem att lösa kan göras lång, och det verkar inte försvarbart att alla resurser läggs på klimatförändringarna.

I projektet »Copenhagen Consensus« på Köpenhamns handelshögskola 2004 analyserade några av världens ledande ekonomer hur man bäst skall åtgärda världens problem och vad man ska prioritera när resurserna är begränsade. HIV-/aidsprevention ansågs viktigast, följt av åtgärder mot undernäring, handelsbarriärer och malaria. Kostnaderna för att reducera CO₂-utsläppen ansågs i stället orimligt höga med diskutabla vinster, och man kom fram till att fokus borde ligga på andra problem [6].

Jordens klimat har alltid undergått cykliska variationer [1], så varför inte i stället anpassa sig? Min framtidsvision är en värld som är något varmare, men otroligt mycket rikare. Jag tror att fortsatt tillväxt och utvecklandet av ny teknik kombinerat med fattigdomsbekämpning är det bästa alternativet för jordens befolkning. Det skulle allvarligt

försäras om krav på kraftiga reduktioner i CO₂-utsläpp realiserades, och samtidigt skulle möjligheterna att lösa världens existerande problem minska.

Oskar Eriksson

läkarstudent, Uppsala
oskar.er@gmail.com

REFERENSER

1. Independent summary for policymakers IPCC 4th assessment report. Fraser Institute 5 februari 2007. www.fraserinstitute.ca/admin/books/files/Independent%20Summary2.pdf
2. Kerr RA. False alarm: Atlantic conveyor belt hasn't slowed down after all. *Science*. 2006;314:1064.
3. Johannessen OM. Recent ice-sheet growth in the interior of Greenland. *Science*. 2005;310:5750.
4. Murray P, Pfaller M, Rosenthal K. *Medical microbiology*. 5th ed. Saint Louis: Elsevier Mosby; 2005.
5. Reitera P, Thomas CJ, Atkinson PM, Hay SI, Randolph SE, Rogers DJ, et al. Global warming and malaria: a call for accuracy. *Lancet Infect Dis*. 2004;4:323–4.
6. Lomborg B. *How to spend \$50 billion to make the world a better place*. New York: Cambridge University Press; 2006.

Medlem bör få hjälp att sona sitt brott

■ I Läkartidningen 5/2007 (sidan 352) frågade jag Läkarförbundets ordförande vilken hållning förbundet intar när en medlem begått brott som kan få konsekvenser för yrkesutövningen. Är det att värna yrkets anseende eller stödja medlemmen?

Bortsett från rubriken uppehåller sig ordförandens utförliga svar endast vid reglerna för uteslutning och att hänsynen till allmänhetens förväntningar på läkarkåren motiverar förbundets brutala bedömning i en aktuell delegationsfråga, i motsättning till Regeringsrättens insiktsfulla. Inte ett ord om vilket stöd förbundet kan tänkas ge juri-

diskt och framförallt social-psykologiskt för att en medlem skall kunna fortsätta i sitt yrke.

Jag anser att hänsynen till både kollektivet och individen låter sig förenas. Allmänheten är idag väl medveten om att läkaren inte är en övermänniska. Och i ett förbund som vårt, där man äger större kännedom än i de flesta om allas vår bräcklighet och ofullkomlighet, borde man i sann humanistisk anda hjälpa en medlem att sona sitt brott.

Karl Grunewald

professor h c, Saltsjö-Duvnäs
karl.grunewald@swipnet.se